

Pomáhají vozíčkářům nalézt práci

Být pro zdravotní újmu na invalidním vozíku a ještě chtít pracovat? Něco takového je zatím bohužel na okraji zájmu společnosti. Jednou z institucí, které vozíčkářům s hledáním práce pomáhají, je brněnské Paracentrum Fenix.

Lidé na vozíčku zvládají i manuálně náročnější práci.
FOTO: Archiv paracentra

středa 24. září 2014, 8:00

Pracuje v něm jako odborný poradce Lia Vašíčková, rehabilitační lékařka a specialistka na spinální jednotce ve Fakultní nemocnici Brno.

Invalidé nebyli motivováni k práci

„Po spinálním traumatu pracuje v České republice zhruba jedno až dvě procenta lidí, zatímco ve [Švýcarsku](#) 60 procent,“ říká Vašíčková s tím, že přesné statistiky těchto nemocných se u nás nevedou.

Lidé s nějakou formou disability (porušené schopnosti v oblasti hybnosti, smyslového vnímání či myšlení) nebyli u nás podle slov Vašíčkové ani v historii motivováni k práci. Přitom zájemců o práci ze strany vozíčkářů po rehabilitaci je hodně. Lékařka se s nimi setkává v ambulanci celoživotní péče. Samozřejmě zdravotně postižený má nepoměrně více problémů než zdravý člověk. Pokud vůbec práci najde, musí mít vyřešenou dopravu, oblékání, hygienu.

Výzev se nebojí

Ve snaze pomoci těmto lidem vznikl z iniciativy Paracentra Fenix mezinárodní projekt podpořený ze strukturálních fondů Evropské unie nazvaný Výzev se nebojíme.

„Mapujeme situaci u nás a zároveň spolupracujeme s partnery na [Slovensku](#), ve Slovinsku, Dánsku a v [Nizozemsku](#). O průběžných výsledcích budeme hovořit ve středu 8. října v [Brně](#) u kulatého stolu se zástupci [úřadu práce](#), zaměstnavatelských organizací i dalších. Ukážeme, co takový člověk potřebuje, a také řekneme, že někdy skutečně stačí ze strany zaměstnavatelů málo, aby získali kvalitního pracovníka,“ říká doktorka Vašíčková.

Firmy povinnost zaměstnat postižené obcházejí

Poukazuje na skutečnost, že úřady práce nemají speciální programy pro lidi s disabilitou, takže vozičkářům nezbývá, chtějí-li pracovat, než shánět si místo sami. Legislativa jim sice vychází vstříc tím, že firma nad 25 zaměstnanců má povinnost zaměstnávat osoby se zdravotním postižením, jenže firmy to často obcházejí tzv. náhradním plněním. Pod označením práce handicapovaných podsouvají přefakturaci dodávaných kancelářských potřeb nebo nějaké podobné činnosti. Také proti tomu působí projekt Výzev se nebojíme.

Podchytit nemocné hned po rehabilitaci

Vašíčková ze zkušenosti říká, že nejdůležitější je podchytit nemocného hned při poúrazové rehabilitaci, tedy na začátku.

„Bude-li rok dva doma, zvykne si na život bez práce. Na rozdíl od zdravého musí překonávat těžkosti s oblékáním, nemluvě o zdravotních problémech třeba s vyměšováním. A lidé dosud manuálně pracující se musí přeškolit. Ovšem podaří-li se takovému člověku získat práci a přinést domů vydělané peníze,lepší se mu také psychika,“ připomíná lékařka.

O široké problematice zaměstnávání lidí s disabilitou bude v [Brně](#) jednat v květnu příštího roku konference Evropské federace spinálního traumatu (European Spinal Cord Injury Federation), kterou organizuje paracentrum za účasti doktorky Vašíčkové a dalších aktérů zmíněné výzvy.